

РЕШЕНИЕ

№ 33845

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛЕ

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7315** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Й. Д. Д., срещу Решение № 1782/15.05.2025г., постановено по АНД № 217/2025г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав, с което отменено частична на основание чл.63, ал.2, т.1, вр.ал.3, т.1 от ЗАНН като неправилно Наказателно постановление НП № 23-4332-008051 от 15.05.2023г. на Началник сектор при СДВР, ОПП – СДВР в частта му с което на Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН], нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени наказанията глоба в размер на 80 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и е потвърдено на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН останалата част от обжалваното Наказателно постановление НП № 23-4332-008051 от 15.05.2023г. на Началник сектор при СДВР, ОПП – СДВР, с което на Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН] за нарушаване на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗДвП на основание чл. 179,ал.2, пр. 2 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева, като правилно и законодсъобразно.

С касационната жалба решението на СРС се атакува като неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът счита, че не е извършил нарушението за което ѝ е наложена глоба. Представя доказателства за влошено здравословно състояние и ниски доходи. В заключение се моли за отмяна на решението и отмяна на наказателното

постановление.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на СДВР, редовно призован, не се явява, не изпраща представител. Изразява становище в писмени бележки за правилност и законосъобразност на обжалваното съдебно решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение № 1782/15.05.2025г., постановено по АНД № 217/2025г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав, е отменено частично на основание чл.63, ал.2, т.1, вр.ал.3, т.1 от ЗАНН като неправилно Наказателно постановление НП № 23-4332-008051 от 15.05.2023г. на Началник сектор при СДВР, ОПП – СДВР в частта му с което на Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН], нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени наказанията глоба в размер на 80 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и е потвърдено на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН останалата част от обжалваното Наказателно постановление НП № 23-4332-008051 от 15.05.2023г. на Началник сектор при СДВР, ОПП – СДВР, с което на Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН] за нарушаване на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗДвП на основание чл. 179, ал.2, пр. 2 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева, като правилно и законосъобразно.

От фактическа страна СРС приел за установено, че на 27.02.2023г., около 23.15ч. в [населено място], [улица]с посока „изход“ и срещу бензиностанция „Петрол“ жалбоподателят е управлявала собственото се моторно превозно средство л.а. марка и модел „Ф. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] като поради недостатъчно разстояние , неспазване на дистанция е реализирала ПТП с движещия се пред нея автобус „Ю. ЗК6126 ХГА“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което напуснала местопроизшествието.

Осъществено от обективна страна е съставът на нарушението по чл.23, ал.1 от ЗДвП .

Местопроизшествието било посетено от органите на ОПП СДВР, които съставили по данни на З. М. Т., Протокол за ПТП рег. №1874827/28.02.2023г., ведно със скица към него.

От св. Т. в деня на произшествието била попълнена и декларация за ПТП. За посетеното ПТП на 28.02.2023г. била съставена докладна записка от мл. автоконтрольор А. П..

Посочените обстоятелства за констатираните нарушения, били установени от Ц. Ц., който на 11.04.2023г. съставил срещу жалбоподателя Д., акт за установяване на административно нарушение серия АД бл. № 201952/11.04.2023 г. В посочения АУАН било отбелязано, че същия е съставен в присъствието на З. Т. – свидетел- очевидец и А. С. свидетел при съставяне на акта. В графата подпис на свидетелите, на мястото на св. Т. е вписано: „Дал декларация“, а С. е положил саморъчен подпис. Така съставния АУАН е връчен на нарушителя на същата дата като последният, го подписал, но в графата за обяснения/ възражения е посочила „Дала съм декларация“.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН няма данни да е депозирано допълнително писмено възражение.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, за доказано по безспорен

начин, че около 23,15 часа на 27.02.2023г. управляваният от жалбоподателката автомобил „Ф. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движил зад автобус „Ю.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул.Ц. Л. с посока на движение и срещу № 108 между двата автомобиля е настъпило съприкосновение. От удара декоративната решетка на лекия автомобил се откачила от щипките си и изпаднала. По автобуса са описани щети по задната броня и задния капак. Не е описано естеството на тези повреди – ожулвания, подбитости или други повреди, водещи до нарушена функционалност на детайлите. Отделно от това съдът държи сметка и за

ноторно известната ниска височина на предната част на л.а. Л. и изразява съмнението си за възможността именно този Ф. Л. да е нанесъл повреда на високо разположения заден капак на автобуса. При всички положения, отчитайки падналата декоративна решетка на лекия автомобил, съдът приема, че бронята на автобуса е била пострадала – поне ожулена от съприкосновението.

Съдът отчита, че дори само ожулването или подбиването на бронята на автобуса може да бъде квалифицирана като ПТП. Това е видно от легалната дефиниция на понятието, която законодателят е въвел в разпоредбата на §.6, т.30 от ДР на ЗДвП - "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети, като според §.6, т.27 от ДР на ЗДвП - "Участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му.

Безспорно се установява, че жалбоподателката, като водач на лекия автомобил, че се е движила без дължимата дистанция зад автобуса, така, че когато автобусът спрял, не успяла да спре движението на л.а. ФВ Л.“ и така е причинила повредата по задната броня на автобуса и е откачила декоративната решетка на своя автомобил. Нарушена е разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗДвП - Водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Жалбоподателката не е изпълнила това свое задължение. За неизпълнение на задължението по чл.23, ал.1 от ЗДвП законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.179, ал.2, пр.2 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 200 лева (Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление), каквото е наложено.

АУАН и НП съдържат всички реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и че при издаването им са спазени всички срокове и процедури.

Така постановеното решение е правилно.

СРС е установил вярно фактическата обстановка по случая, обсъдил е доводите в жалбата и събраните доказателства, и е стигнал до обоснован извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление по отношение на нарушението по чл. 23, ал.1 от ЗДвП и липсата на осъществено нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Правилно СРС е приел, че така вмененото нарушение по чл. 23, ал.1 от ЗДвП е безспорно доказано. Правилно СРС е приел, че АУАН е доказателство, годно да установи нарушението.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства, установяващи различна от установената в АУАН и НП фактическа обстановка.

С оглед липсата на допуснати от СРС съществени нарушения на процесуалните правила и доколкото фактическата обстановка по делото е правилно установена, не са налице основания по чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, за отмяна на решението и връщане на делото на друг състав.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно, валидно и допустимо, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, VI състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1782/15.05.2025г., постановено по АНД № 217/2025г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав .

ОСЪЖДА Й. Д. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 130 лв. (сто и тридесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.